

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **S. K.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 9. 2016, č. j. MV-105922-4/SO-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 8. 2017, č. j. 57A 98/2016 - 91,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti žalobce **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 8. 9. 2016, č. j. MV-105922-4/SO-2016, žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 18. 5. 2016, č. j. OAM-6436-13/DP-2016, jímž byla zamítnuta jeho žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání podle § 44a odst. 3 v návaznosti na § 35 odst. 3, § 37 odst. 2 písm. b) a § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností, doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 7. 11. 2017, domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 8. 2017, č. j. 57A 98/2016 - 91, přičemž dne 12. 3. 2018 podal také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Stěžovatel v předmětném návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že je integrován do české společnosti, když zde žije již bezmála 8 let. Po celou dobu

svého pobytu v České republice se snaží plnit všechny své povinnosti podle nejlepšího vědomí a svědomí. Na území České republiky má nejen svoji rodinu (tj. otce, strýce a dva bratry), ale také obchodní společnost X, ve které je jak společníkem, tak jednatelem. Zisky z tohoto podnikání tvoří téměř veškeré jeho příjmy, přičemž v zemi původu nemá ekonomické zázemí. Vzhledem ke stěžovatelské pobytové situaci by mohlo dojít k nucenému opuštění území České republiky v případě, že by nebyl odkladný účinek jeho kasační stížnosti přiznán. K tomu stěžovatel upozornil, že s ním bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění. Závěrem podaného návrhu stěžovatel poukázal rovněž na právo na spravedlivý proces, k němuž přináleží i možnost, aby se osobně účastnil soudního řízení, resp. měl možnost být v přímém kontaktu se svým právním zástupcem.

[4] Podle § 107 s. ř. s. *[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.*

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[6] Předně Nejvyšší správní soud uvádí, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter institutu výjimečného a měl by statisticky vzato být přiznáván v menšině případů, nikoli zpravidla. Pojímání odkladného účinku jako výjimky z pravidla tedy znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014 - 56). Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje.

[7] V projednávaném případě stěžovatel především namítl, že ochrana jeho soukromého a rodinného života převyšuje potenciální újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám, či možné ohrožení důležitého veřejného zájmu.

[8] Nejvyšší správní soud v dané věci uvádí, že za situace, kdy byla stěžovateli zamítnuta žádost o prodloužení doby platnosti jeho povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, a tedy existující reálné možnosti nuceného vycestování stěžovatele do země původu po téměř 8 letech jeho života na území České republiky, tato ve svém důsledku představuje hrozbu jeho odloučení od rodiny, jakož i zdroje finančních příjmů, což by mohlo mít značný a nevratný dopad do jeho soukromého a rodinného života, přičemž by mu tím mohla být způsobena významná újma. K tomu je nutné doplnit, že zdejší soud si je plně vědom toho, že přímým důsledkem vydání přezkoumávaného správního rozhodnutí není povinnost stěžovatele opustit území České republiky, jak by

pokračování

tomu bylo například v případě rozhodnutí o správním vyhoštění, po stěžovateli nicméně nelze požadovat, aby případné citelné újme předcházet tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území České republiky (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 7. 2017, č. j. 3 Azs 146/2017 - 37).

[9] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by naopak nemělo vyvolat újmu ve vztahu k jiným osobám, neboť sama skutečnost, že stěžovatel bude moci pobývat na území České republiky po krátkou dobu řízení před Nejvyšším správním soudem, by se práv a právem chráněných zájmů třetích osob neměla jakkoliv negativně dotknout. Zároveň Nejvyšší správní soud neshledal, že by pobyt stěžovatele na území České republiky po dobu řízení o kasační stížnosti ohrozil důležitý veřejný zájem. Nejvyšší správní soud vycházel především z toho, že stěžovatel na území České republiky pobývá skoro 8 let, přičemž zde nepáchal žádnou trestnou činnost či jiné závažné společensky nebezpečné jednání. V případě stěžovatele tedy nebylo zjištěno, že by jeho pobyt na území ČR představoval takové riziko, které by zakládalo rozpor s důležitým veřejným zájmem.

[10] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud vyhověl návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

[11] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[12] Nejvyšší správní soud též dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto ve věci samé (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76).

[13] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soudnímu poplatku ve výši 1000 Kč.

[14] Soudní řád správní zavazuje soud k bezodkladnému rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku (§ 73 odst. 4 s. ř. s.), bez zbytečných průtahů spojených s předchozím výběrem soudního poplatku. Rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku je tedy součástí výroku rozhodnutí o tomto návrhu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Nejvyšší správní soud proto nevyzýval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ihned po podání návrhu, nýbrž mu uložil, aby poplatek zaplatil současně s rozhodnutím o tomto návrhu.

[15] Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na podání adresovaném Nejvyššímu správnímu soudu nebo

- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 1020537317.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2018

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn. 2 Azs 373/2017

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓